

England

+

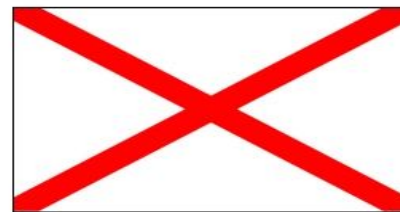

Scotland

**Original Union Flag
(1606)**

+

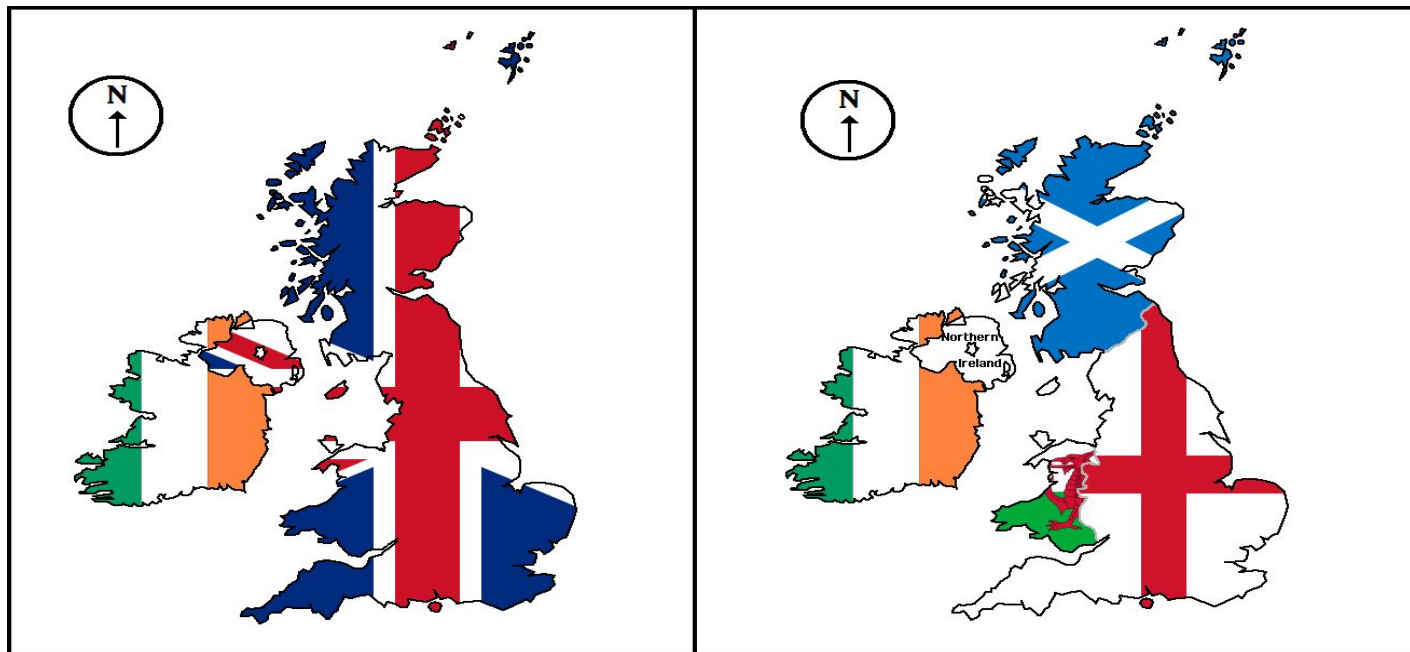
Ireland

**Current Union Flag
(1801)**

Veronika Borysova
Anastasiia Panchuk

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

SOVEREIGN NATION	CONSTITUENT COUNTRY			
 <p data-bbox="260 1215 614 1253">UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND</p>	 <p data-bbox="730 1225 815 1243">ENGLAND</p>	 <p data-bbox="973 1225 1070 1243">SCOTLAND</p>	<p data-bbox="1199 1132 1358 1170">NO OFFICIAL FLAG IN USE</p> <p data-bbox="1232 1215 1329 1253">NORTHERN IRELAND</p>	 <p data-bbox="1503 1225 1572 1243">WALES</p>
 <p data-bbox="336 1393 544 1412">REPUBLIC OF IRELAND</p>				

- W skład Wielkiej Brytanii zalicza się Anglia, Walia i Szkocja położone na wyspie Wielka Brytania oraz Irlandia Północna leżąca w północnej części wyspy Irlandia.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii

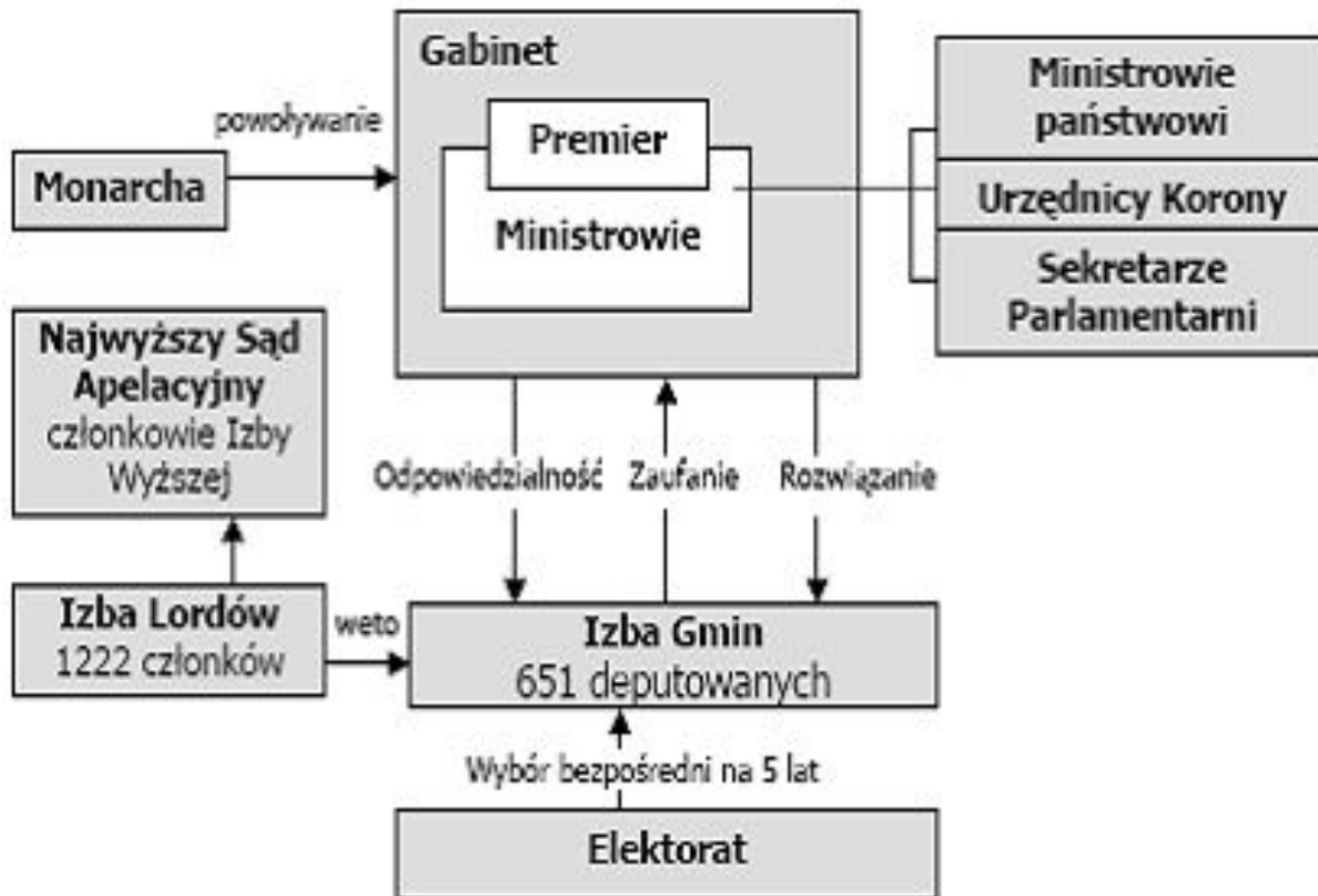
- unitarne państwo wyspiarskie położone w Europie Zachodniej.
- Wielka Brytania jest monarchią parlamentarną z ustrojem parlamentarno-gabinetowym.

c. Powstanie
parlamentu
angielskiego 1265 r. -
początki monarchii
stanowej
(współzrządzenie króla i
reprezentantów
poszczególnych Stanów).

- W państwie tym nie istnieje konwencjonalnie pojęta konstytucja pisana.
- Źródłami prawa konstytucyjnego w Wielkiej Brytanii są:
 - prawo stanowione,
 - prawo precedensowe,
 - konwenanse konstytucyjne,
 - dzieła, traktaty i podręczniki prawnicze.

System polityczny

Parlament jest instytucją trójczłonową, na którą składa się Korona, Izba Lordów i wybieralna Izba Gmin.

Parlament.

Parlament Angielski

```
graph TD; A[Parlament Angielski] --> B["Izba Lordów - izba wyższa  
(najwyżsi urzędnicy państwowi i przedstawiciele  
najwyższej szlachty i duchowieństwa)"]; A --> C["Izba Gmin - izba niższa  
(przedstawiciele z wyboru, wybierani przez rycerstwo  
spośród miast, które posiadały taki przywilej)"]; B --> D[określona pula]; B --> E["prawo pierwszego syna  
(prawo do zasiadania  
było dziedziczne)"];
```

Izba Lordów - izba wyższa
(najwyżsi urzędnicy państwowi i przedstawiciele
najwyższej szlachty i duchowieństwa)

Izba Gmin - izba niższa
(przedstawiciele z wyboru, wybierani przez rycerstwo
spośród miast, które posiadały taki przywilej)

określona pula

prawo pierwszego syna
(prawo do zasiadania
było dziedziczne)

Izba Gmin liczy obecnie 659 członków wybieranych w wyborach powszechnych wg ordynacji większościowej w jednomandatowych okręgach wyborczych (529 w Anglii, 72 w Szkocji, 40 w Walii i 18 w Irlandii Płn.). Czynne prawo wyborcze przysługuje obywatelom, którzy ukończyli 18 lat, a bierne - 21 lat. Okres pełnomocnictw (nie kadencji) może trwać maksymalnie pięć lat. Istnieją pewne ograniczenia dotyczące zasiadania w Izbie Gmin, zakaz sprawowania mandatu dotyczy m.in. urzędników służby cywilnej, pracowników sił zbrojnych czy policjantów.

W strukturze Izby Gmin funkcjonuje kilka frakcji. Można tu wymienić np. frakcję rządową, w skład której wchodzi członkowie rządu oraz szef rządu i frakcję opozycyjną, którą tworzy tzw. gabinet cieni wraz z przywódcą opozycji. Poza tym, każda z dwóch najsilniejszych brytyjskich partii, czyli konserwatyści i laburzyści, też ma swoją frakcję

Struktura i uprawnienia parlamentu angielskiego

parlament angielski

- dawna rada królewska,
- reprezentacja uprzywilejowanych stanów,
- ukształtowany w 1265 roku.

król

stanowisko równorzędne z Izłą Lordów, dziedziczne

Izba Lordów

wyższa

- biskupi i arcybiskupi,
- wasalowie – parowie,
- wyższa szlachta; lordowie

Izba Gmin

nizsza

- po 2 przedstawicieli rycerstwa z hrabstwa, przedstawiciele uprzywilejowanych miast królewskich

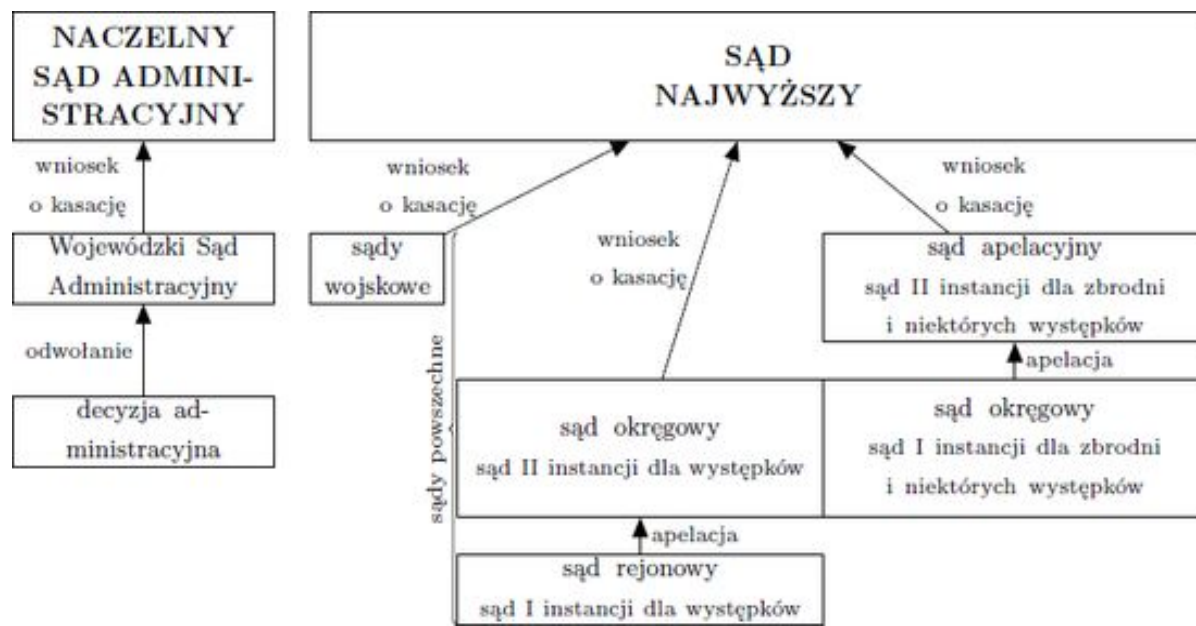
- Uprawnienia parlamentu**
- **ogólnopaństwowe** – uchwalanie petycji, wniosków do króla
 - **sądowe** – w późniejszym okresie Izba Lordów jako najwyższa instancja sadownicza, początkowo z królem
 - **finansowe** – wydawanie zgody na nakładanie podatków

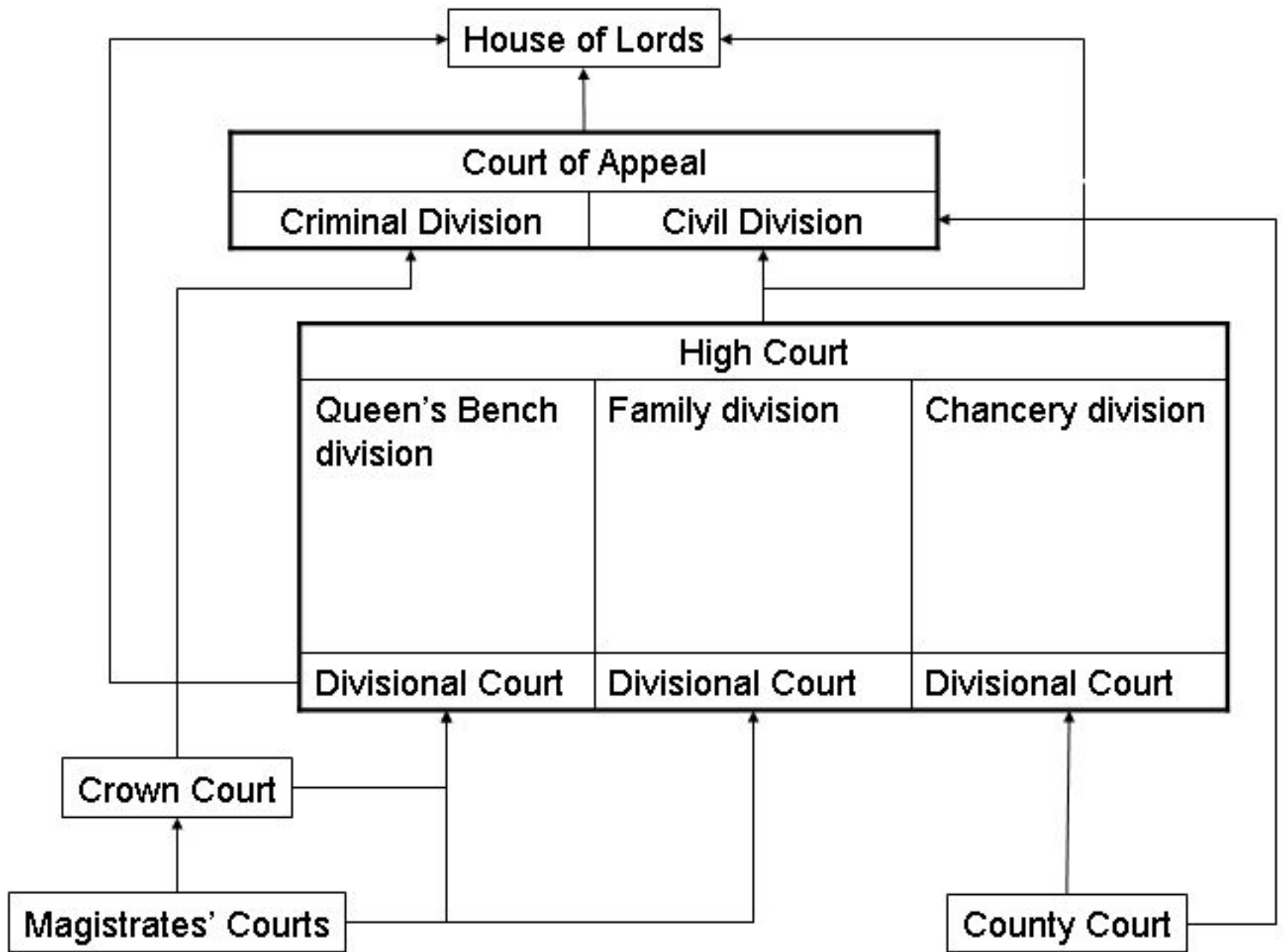
Izba Gmin wybiera **Spikera** pełniącego funkcję zbliżoną do polskiego marszałka Sejmu. Kontroluje on codzienne prace parlamentu, udziela głosu dyskutantom oraz napomina gwałcących regulamin. Nie bierze udziału w głosowaniu.

John Bercow

Najniższy szczebel stanowią sądy pokoju, w których orzekają (bezpłatnie) niezawodowi sędziowie pokoju. Kadra sędziów zawodowych jest bardzo nieliczna, a większość spraw sądowych załatwiana jest w sądach pokoju. Wyższą instancję stanowią sądy hrabstw (county courts). **Sądem Najwyższym jest Supreme Court w Londynie, a trybunałem apelacyjnym - Sąd Izby Lordów.** W sądownictwie brytyjskim nie funkcjonuje instytucja sądów administracyjnych - ich funkcję pełnią sądy hrabstw i sądy pokoju.

Magistrates Courts

Rozpoczynając przedstawienie zagadnienia dotyczącego sądów w Anglii, w pierwszej kolejności nie sposób nie wspomnieć o sądach Magistrates Courts. Sądy te są głównie przeznaczone do rozpoznawania spraw karnych, jednakże w ograniczonym zakresie mają również funkcje w procesie cywilnym.

County courts

Większość spraw, którymi zajmuje się sąd okręgowy, dotyczy odzyskiwania długów. Jednakże sądy okręgowe rozpoznają również roszczenia dotyczące przewłaszczenia nieruchomości (np. w razie braku spłaty kredytu hipotecznego), uszczerbku na zdrowiu, zaniedbań i upadłości.

Crown Court

Crown Court jest sądem krajowym zbierającym się w różnych ośrodkach Anglii i Walii. Zajmuje się on wszystkimi poważnymi sprawami karnymi skierowanymi przez sądy pokoju. Sprawy wymagające rozprawy są rozpoznawane przez sędziego i ławę przysięgłych, w skład której wchodzi 12 przedstawicieli społeczeństwa.

High Court

High Court może rozpatrywać sprawy cywilne niemal każdego rodzaju – chociaż w praktyce zajmuje się głównie sprawami bardziej istotnymi lub skomplikowanymi. Sąd składa się z trzech wydziałów:

- Queen's Bench Division
- Chancery Division
- Family Division

Supreme Court jest sądem odwoławczym najwyższej instancji w Zjednoczonym Królestwie zarówno w sprawach karnych, jak i cywilnych, przy czym w Szkocji w sprawach karnych nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania do Supreme Court. Zgodę na wniesienie odwołania do Supreme Court wydaje się tylko wówczas, gdy dotyczy ono kwestii prawnych istotnych dla społeczeństwa.

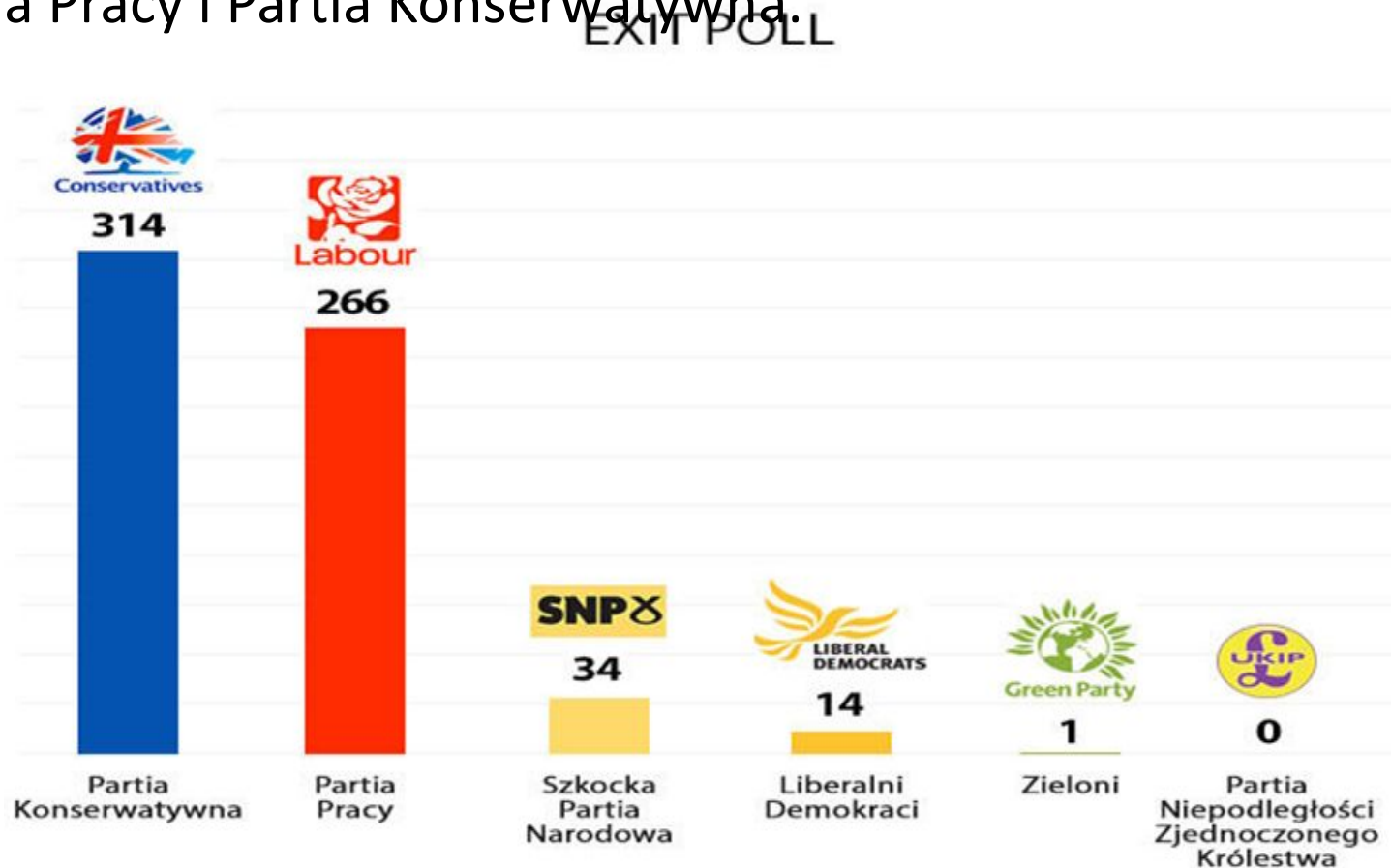
Administrative Court

- przewidzianych przez przepisy niektórych ustaw skarg na decyzje ministrów, władz lokalnych, trybunałów;
- wniosków składanych na podstawie Nationality, Immigration and Asylum Act (ustawy o narodowości, imigracji i azylu) z 2002 r.;
- środków odwoławczych ze względu na błędną ocenę prawną od niektórych orzeczeń magistrate`s courts (sądów pokoju) i Crown Court;
- wniosków na podstawie ustawy o nietykalności osobistej;
- wniosków o wydanie nakazu uwięzienia za obrazę sądu;
- wniosków dotyczących stron utrudniających postępowanie;
- wniosków skierowanych na mocy Coroners Act (ustawy o kornerach) z 1988 r.;
- różnego rodzaju wniosków złożonych na podstawie Prevention of Terrorism, Proceeds of Crime, Drugs Trafficking i Criminal Justice Acts (ustaw o zapobieganiu terroryzmowi, korzyściach pochodzących z przestępstwa, handlu narkotykami oraz o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych).

Wielkiej Brytanii obowiązuje system dwupartyjny.

Na scenie politycznej można zauważyć kilka ugrupowań, ale tak naprawdę poważną grę polityczną toczą ze sobą 2 najsilniejsze. Są to:

Partia Pracy i Partia Konserwatywna.

Partia Konserwatywna, która opowiada się za prywatną własnością i wolną przedsiębiorczością, jest najstarszą partią polityczną w Europie.

Theresa May

Partia Pracy zrodziła się z ruchu związkowego w 1900 roku. Celem, jaki jej przyświecał, była obrona interesów klasy robotniczej.

Jeremy Corbyn

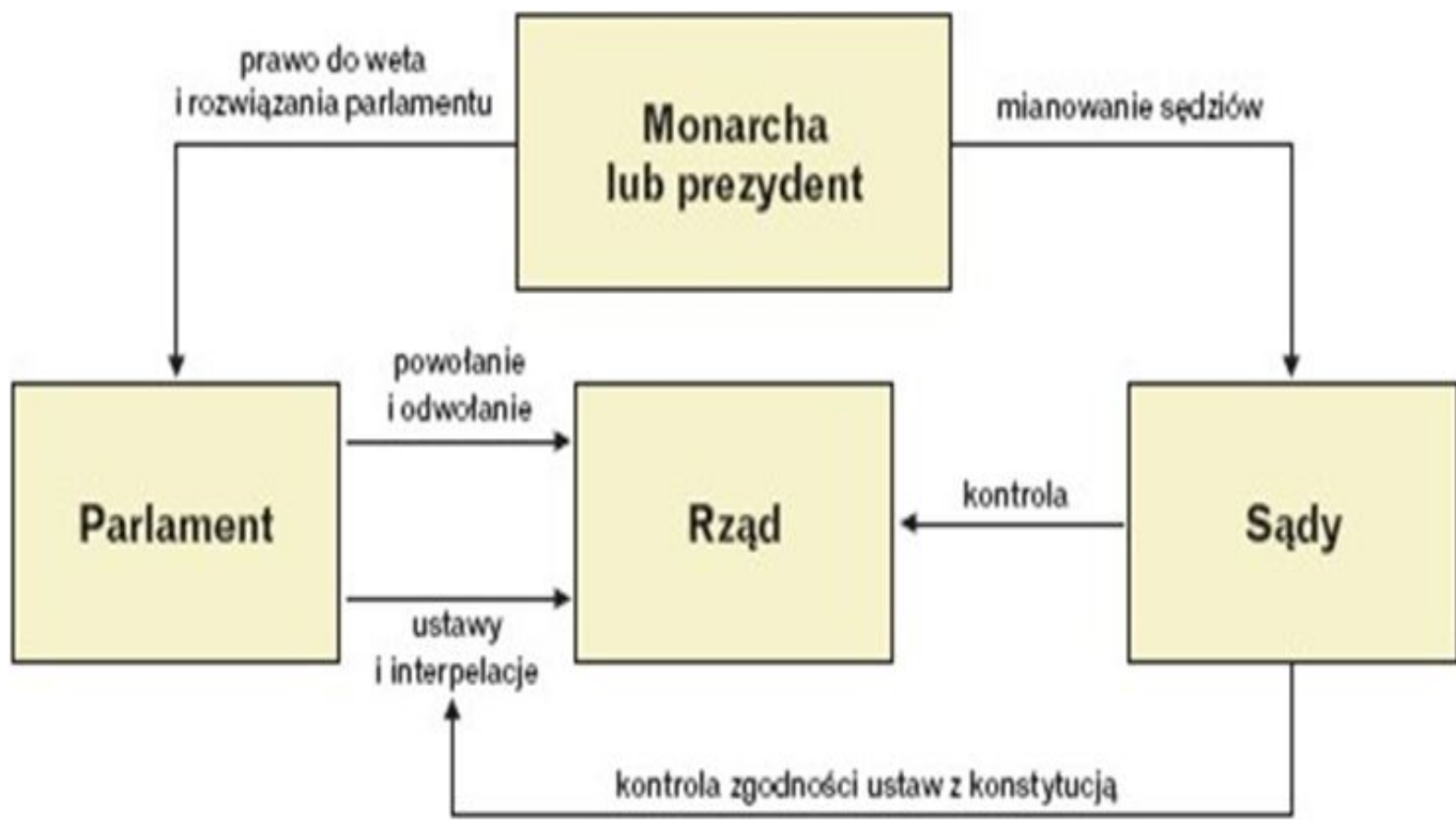
Liberalni demokraci i ich poprzednicy, liberałowie, przeżyli wiele politycznych wzlotów i upadków dzięki rozłamom i roszadom na brytyjskiej arenie politycznej. W życiu politycznym liberalizm stał na gruncie obrony praw jednostki i wolnego wyboru

Tim Farron

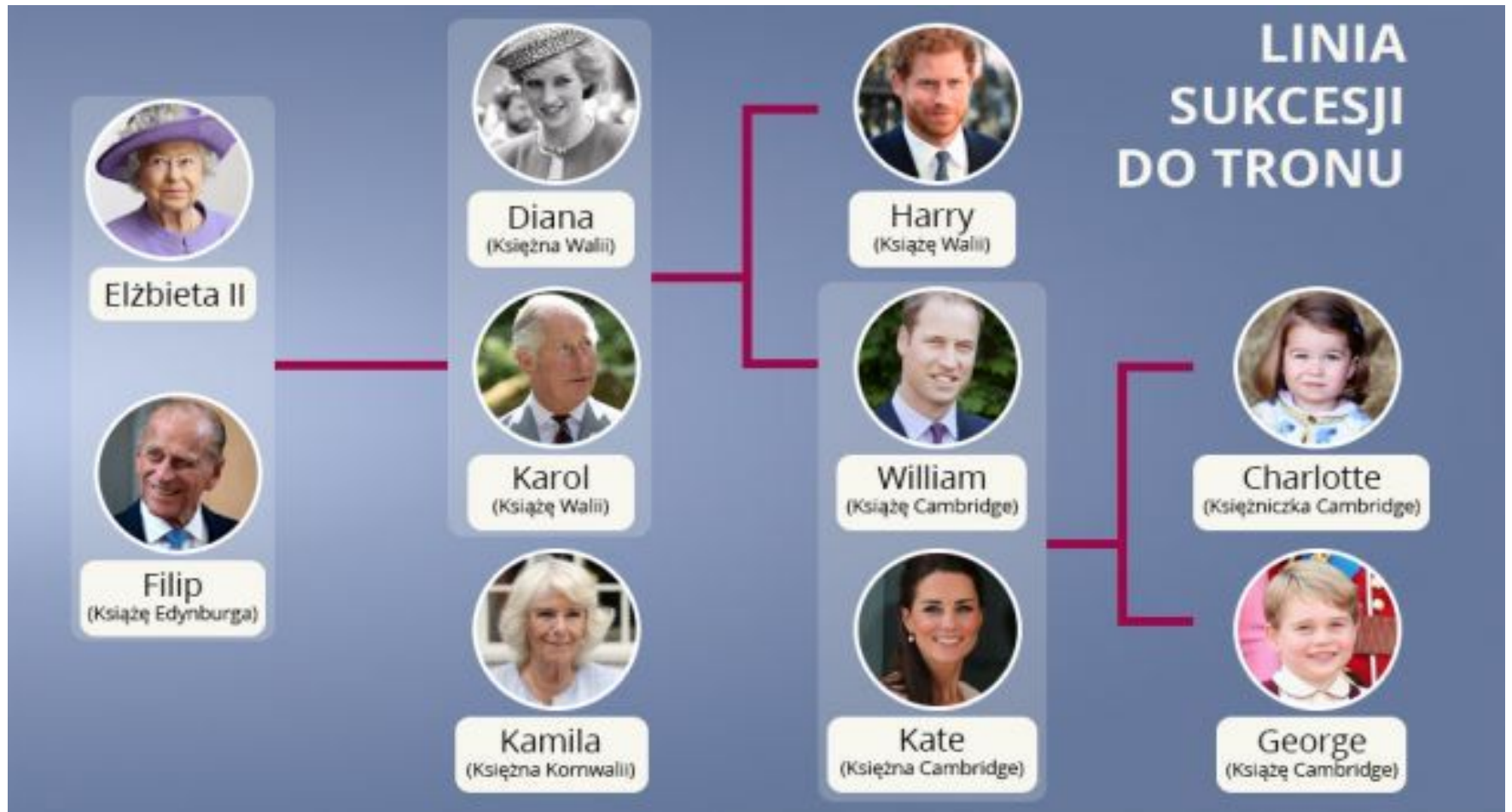

Monteskiuszowski trójpodział władzy

- Władza ustawodawcza należy do króla i 2-izbowego parlamentu;
- Władzę wykonawczą sprawuje rząd mianowany przez króla i odpowiedzialny przed parlamentem.
- Władzę sądowniczą - Sądem Najwyższym jest Supreme Court w Londynie, a trybunałem apelacyjnym - Sąd Izby Lordów.

Królewska rodzina

Królowa

- Zgodnie z brytyjską tradycją parlamentarnej monarchii, Elżbieta II spełnia głównie funkcje reprezentacyjne.
- Królowa jest monarchą konstytucyjnym, czyli jej moc jest ograniczona przepisami i prawem.

- Głową państwa jest oficjalnie monarcha. Od 1952 roku funkcja ta pełniona jest przez Elżbietę II. Tron jest dziedziczny. Władzę obejmuje najstarszy syn, jeśli takowego nie ma, najstarsza córka. Małżonek nie posiada żadnych królewskich pełnomocnictw.

- Monarcha brytyjski jest jednym z członków władzy ustawodawczej, a także stoi na czele władzy wykonawczej. Do uprawnień królowej należą:
 - 1. prawo weta wobec ustaw;
 - 2. mianowanie sędziów;
 - 3. mianowanie parów;
 - 4. dowództwo nad armią;
 - 5. prawo łaski;
 - 6. wypowiedzenie wojny;
 - 7. możliwość rozwiązywania państwa;
 - 8. zawieranie i ratyfikowanie umów międzynarodowych.

Kolonie Brytyjskie

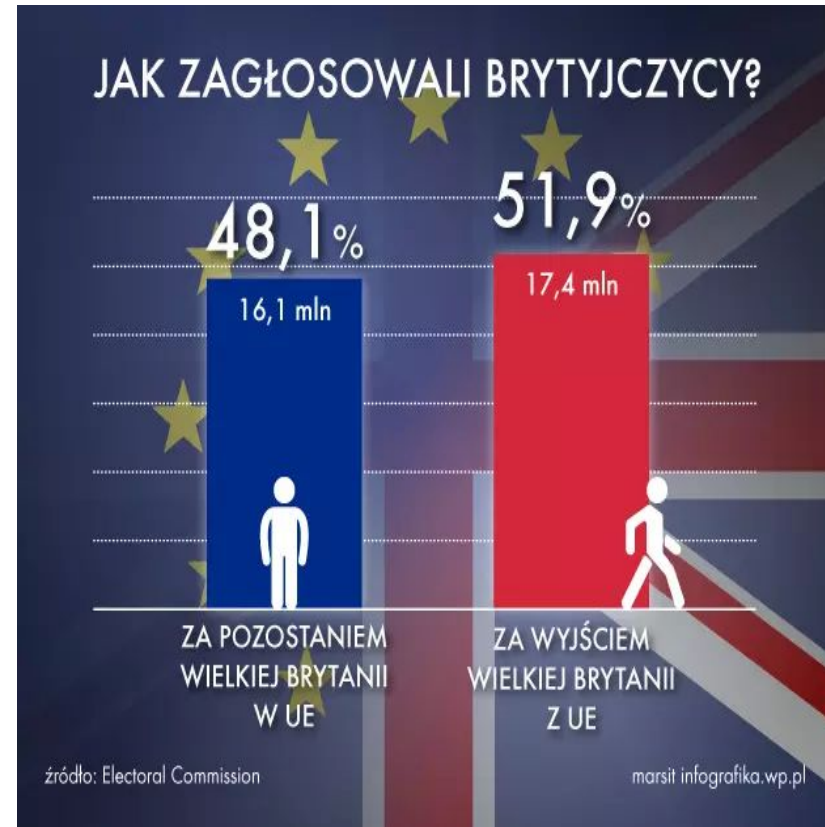
- Anguilla
- Bermudy
- Brytyjskie Terytorium Antarktyczne
- Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego
- Brytyjskie Wyspy Dziewicze
- Kajmany
- Falklandy
- Gibraltar
- Montserrat
- Pitcairn
- Wyspa Świętej Heleny, Wyspa Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha
- Georgia Południowa i Sandwich Południowy
- Turks i Caicos
- Akrotiri
- Dhekelia

- Brexit – potoczna nazwa procesu opuszczania przez Wielką Brytanię struktur Unii Europejskiej, zapoczątkowanego przez referendum w czerwcu 2016 roku.
- W referendum, które nie miało formy wiążącej dla brytyjskiego rządu, głosowało 72,2% uprawnionych, spośród których 51,89% opowiedziało się za opuszczeniem Unii Europejskiej przez Wielką Brytanię, 48,1% wyborców poparło kontynuację członkostwa w UE.

W Manchesterze w środę, 1 października, odbyła się akcja przeciwko wyjścia wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, w której wzięło udział aż 30 tysięcy osób.

Uczestnicy akcji zorganizowali pochód z flagami Unii europejskiej. Domagali się oni, w szczególności, aby brytyjski premier-minister Theresa May dążyła do wąskich stosunków z UE.

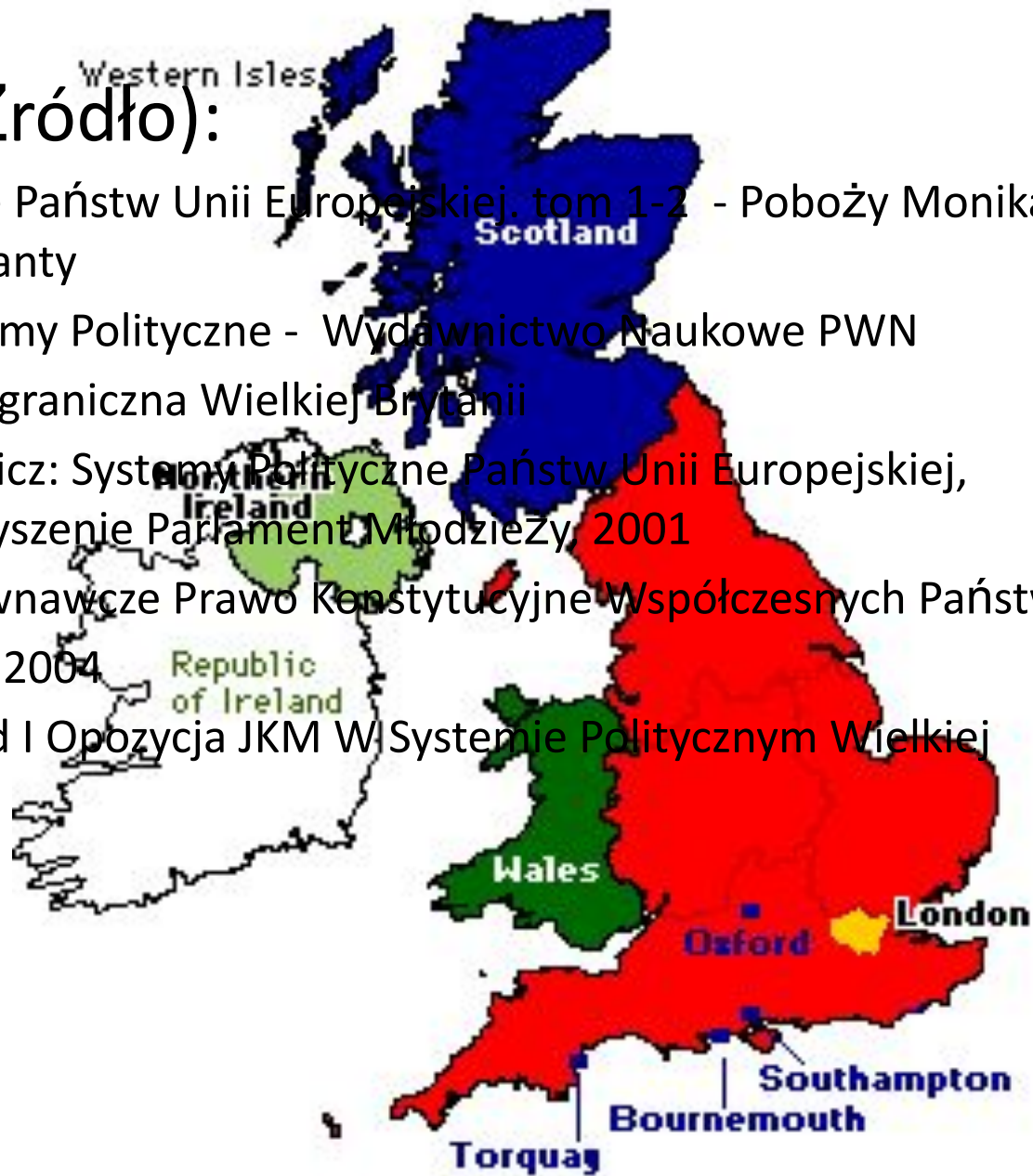

- 29 marca 2017 r. Premier Wielkiej Brytanii Theresa May podpisała list do przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska z powiadomieniem organów Unii Europejskiej o rozpoczęciu procedury odejścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej.
- Oczekuje się, że negocjacje w sprawie odejścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej potrwać około dwóch lat, a zatem kraj może opuścić stowarzyszenie w marcu 2019 r.

• Literatura(Źródło):

- Systemy Polityczne Państw Unii Europejskiej, tom 1-2 - Poboży Monika, Wojtaszczyk Konstanty
- Współczesne Systemy Polityczne - Wydawnictwo Naukowe PWN
- Zins H., Polityka Zagraniczna Wielkiej Brytanii
- B. Bryk: K. Wojtowicz: Systemy Polityczne Państw Unii Europejskiej, Wydawca Stowarzyszenie Parlament Młodzieży, 2001
- Banaczak B., Porównawcze Prawo Konstytucyjne Współczesnych Państw Demokratycznych, 2004
- Gebethner S., Rząd I Opozycja JKM W Systemie Politycznym Wielkiej Brytanii, 1967

Dziękujemy za uwagę.